

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Socijalni ali liberalni?

— o. — Debata, katera vršila se je zadnji četrtek, petek in soboto v nemškem državnem zboru kot predhodnica podaljšanemu zakonu zoper socijaliste, rezala je brazde jako globoke! Prilika je bila preumestna in prezapeljiva, da ne bi vsaka stranka, braneč izimne določbe ali protiveč se njim, poudarjala svoje znano stališče in razvijala okrožje svojih nazorov, in ker je treba bilo razodevati temeljna načela in širna obzorja, postavljeni smo bili čitatelji teh Berolinskih govorov hipoma kot opazovalci na bojišče principov, prevažnih za človeško družbo, nje red in pravilen razvoj! Dandanašnje socijalno vprašanje, ki vsakemu opazujočemu srce napolnjuje z bojznostjo, pred katerim se ne tresejo zastoni vladarski prestoli, katero preti z vulkanovo silo razdružiti drob evropski človeški družbi, to vprašanje vznemirjalo je v prošlem tednu nemške državne poslance, temu vprašanju iskale so njih razne stranke povoljnega odgovora. In za tega delj moralo nam je biti zadnje razgovarjanje o zakonu zoper socijaliste v Berolinu zanimljivo, vse naše pozornosti vredno.

Najglasnejše pa se je iz debate razlegalo dvojno izustilo kneza Bismarcka, kateremu je veliko bilo do tega, kar je tudi dosegel, da se mu namreč izročijo izimni povodji za socijaliste! Še velikokratov spominal se bode svet 9. dne t. m., ko je konservativec vseh konservativcev, sam knez Bismarck izrekel besede: „Nepogojno priznavam jaz pravo do dela, za katero se bodem potezal, dokler na tem mestu stojim!“ Te besede se glasijo kakor ogovor junaškega vojskovodje do nešteti vojskinih trum socijalnega gibanja, in v tem tiči njih evropska važnost! Največji državnik sedanjega časa pridružil se je tistim mrmrajočim delavskim vrstam, katere so baš zavoljo odrekanega jim „prava do dela“ junija meseca 1848. leta prelile potoke krvi po ulicah Pariških! Brezobzirna moč kapitala, ki odločuje ceno delu, plačo delavcu, moč kapitala, ki v ugodnem trenutku porabi priliko, da na-se potegne, kar si je bila približala, da uniči delavčev obrtništvo itd. — ona je bila pograbila veliko preveč žrtev, da bi si delavec ne bil stavil resnega vprašanja: Kaj bode

z mano, ako sem čedalje bolj zavisen od kapitala, ako se mu konečno vreči moram na milost in nemilost v njegovo mrzlo naročje? In še nadalje se je bilo vprašati: Podjetje, katero je poprej opravljalo sto rok, opravi jih sedaj vsled velikih napredkov v tehniki in mehaniki deset, ali kje jaz po tem dobim dela, od katerega jedino morem živeti? Ali ni nobene rešitve? Ali nemam jaz pravice, da mi država da dela? Če ga pa sedanjí pravni red dati ne more, ne zna, čemu nam je? — „Pravo do dela!“ — to je bilo bojno znamenje, katero je zbiral Lasallove in Marxove delavske čete, to je bil kvas gibanju, ki se je razlilo po Evropi in strah celo maziljenim glavam, to je zastava, ki se bode premikala po bojiščih v časih bodočih! In sedaj pisalo se bode poglavje socijalne revolucije o voditelji konservativne Evrope, o knezu Bismarcku! V očigled „socijalistovskim zakonom“ pregovoril je on nauk, da je mož, ki dela dobiti ne more, v pravici, zahtevati dela od države, katera mu ga je dati dolžna. Po pravici se sme trditi o posledicah tega principa, da so revolucionarne! Govorimo o dolžnosti države, da ima skrbeti za delo, tedaj tudi pričakovati smemo, da država osnuje velika podjetja, ki bodo zatirala privatna vršila, da država organizuje narodno-gospodarsko delo, vso produkcijo. Kadar pa pridemo tako daleč, tedaj smo že na meji socijalnega demokratstva, komunizma, če ne celo socijalno-demokratske republike? Ne, tako daleč knez Bismarck ne misli zaiti! On sam zatrjuje, da je mej njegovimi in socijalno-demokratskimi težnjami vsaj toliko razlike, kolikor mej monarhijo in republiko. Njegov socijalizem ne bode demokratsk, republikansk, nego monarshik, aristokratsko-despoten!

Krivicu bi torej delali socijalni politiki kneza Bismarcka, ako bi, naglašujé njene simptome, ne omenjali, da duhoviti oče nemške države hoče absolutno kraljestvo podpreti s svojimi socijalnimi reformami, da bode on zatirane, a zbog svojega številu mogotne kroge le za tega delj podpiral, ker upa, da mu po tem ti krogi pomagajo ohraniti in okrepiti samodržno moč kraljevsko!

Ker pa veliki državni kancelar tudi sluti, da se bode pravi liberalizem na vse veke z vso svojo silo upiral proti tej njegovi praktični politiki, ki

ljudstvo svoje hoče z miloščino vaditi v zvestobi, za tega delj napovedal je liberalizmu srdit boj rekši: „Za svojo dolžnost smatram jaz, pobijati liberalizem do svojega zadnjega dibleja! Das ist meine verpflichtete Pflicht und Schuldigkeit als Diener des Kaisers!“ Ali s temi besedami oborožuje se železni kancelar proti mogotnemu sovražniku, proti prijatelju in zavezniku človeštva, kateri tudi je jedino v stanu zbrisati razločke mej četrtim stanom naše dobe in njegovimi tlačitelji! Nihče nam ne prisojaj, da imamo tu liberalizem v mislih, ob kateri se danes kakor ob prazno prsteno posodo potrkuje pri liberalcih nemških v Avstriji in v Nemčiji, kateri po jedini strani jemlje svobodo samo za-sé, po drugi pa jo trosi vsem, a baš s tem jo odteza velikemu delu! Liberalizem, ki je izražen v besedah „liberté, égalité, fraternité“, ki so mu služili najblažji duhovi v človeštvu in ki je pripomogel dostojnosti človeški do veljave, svobodni volji do zmage, on je pravo solnce rasti človeške družbe, on bode tudi zagotovil delavcu sad njegovega dela v mirni državi! „Zgodovina se ne dá nazaj reformirati“ — izjavil je knez Bismarck. Tudi njegovemu veleumu se posrečilo ne bode, socijalno državo vzgraditi na temelji obsolutizma, ki ga je podril liberalizem, tudi njega priživi izvestno pravi liberalizem, ki bode vzhodna stran socijalizmu.

Kaj torej? Socijalni ali liberalni? — Oboje!

Kraszewskega pravda.

Žalosten prizor daje glavna obravnava, ki se je v 12. dan t. m. pričela pred državnim sodiščem v Lipskem. Sivolas starček, izredno nadarjen a še izredneje plodovit pisatelj, ljubljeneč svojega naroda, uzoren kot človek, kot pesnik in kot rodoljub, posajen je na zatožno klop zaradi zločin na izdaje. Dolgo se niti verovati ni moglo, da ima ta zatožba pristno podlago, temveč mislilo se je, da je Kraszewski žrtev podmitenih nemških „agents provocateurs“. Koliko je v tem mnenji resnice, je li stari poljski pesnik v istini krivega se storil izdaje, pokazala bode kolikor toliko obravnava in konečna razsodba. Popolnem pa se zagonetka te pravde našim očem ne bode odkrila, ker je obravnava le deloma javna.

Obširnej obtožbi povzamemo naslednje, osebo Kraszewskega tikajoče se podatke: Josip Ignacij

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXIII. Poglavje.

Pot.

(Dalje.)

Domovina ti moja, domovina! Tudi jaz sem še pozno potoval po tvojih pustinjah. Jednakomerno je stopal konj, oddihajoč od težavneje hoje in dneve vročine; gorki veter raznašal je vonjavo cvetov in svežega sena, in kako mi je bilo sladko, in kako mi je bilo otožno, in kako sem mislil na preteklost in sanjal o bodočnosti. Lepo je zvečer potovati po samotnih krajih, zdaj po gozdih, zdaj po njivah, spustiti uzde in zamisliti se, gledajoč na zvezde!

Že dobro uro je jahal Maksim; kar na jedenkrat je pa konj priuzdignil gobec in mahnil z repom. Zadišalo je po dimu. Maksim se je spomnil, da bo treba poiskati prenočišča in pognal je konja. Kmalu je zagledal na stran nagneno kočo. Dimnika na njej ni bilo; dim je odhajal naravnost iz strehe. Zkozi nizko okno se je videla luč. Notri se je slišalo

jednoobrazno petje. Maksim je šel k oknu. Goreča treska je osvetljevala bišno opravo; vse je bilo slabo in staro. Iz stropa je molela na pošev gibčna palica, na njenem konci je visela zibelka. Kakih trideset let stara ženska, blede in bolehná, majala je zibel in po tihem pela. Poleg nje je sedel pripogben možiček z redko brado in pletel opanke iz liča.

Maksimu se je zdelo, da ženska v pesmi omenja njegovega očeta. Z začetka je mislil, da je napak slišal, pa kmalu je zopet razločno zaslišal ime Maljute Skuratova. Polen začudenja, začel je vleči na ušesa.

— Spi, uspi, moje ditjatko! — pela je ženska.

Spi, uspi, moje ditjatko,
Pokulj *) groza proždjet,
Pokulj beda minet!
Baju *) bajuški baju,
Baju, moje ditjatko!
Skoro minet beda nanosnaja **),
Skoro car velit odseč golovu
Zlomu psu Maljute Skuratovu
Baju, bajuški baju,
Baju, moje ditjatko!

Vsa kri je udarila mu v obraz. Krenil je s konja in privezal ga je k pletenemu plotu.

*) dokler; **) spančakaj; ***) ki nas je zadela.

Glas je nadaljeval:

Kak i on li, zloj pes Maljuta
Zadušil svjatogo starca
Svjatogo starca Filipa!
Baju, bajuški baju
Baju, moje ditjatko!

Maksim se ni mogel premagati in sunil je z nogo v duri.

Ko gospodar in gospodinja zagledata bogato obleko in zlato sabljo opričnika, prestrašila sta se.

— Kdo ste vi? — vpraša Maksim.

— Milostljivi gospod, — odgovoril je možiček, priklanjajoč se in jecajoč od strahu! — prizanesi nama, meni je ime Fedot, gospodinja pa Marija.

— S čim se živita, dobra človeka?

— Ličje majiva, gospod, opanke pleteva, pa reščeta delava. Kupci prihajajo in pokupujejo.

— Pa, kakor je videti malo prihajajo.

— Malo, gospod, prav malo! Včasih dolgo nikogar ni. Tedaj pa glej, da ne umrješ od pomanjkanja in glada. A konja nemava — da bi odpeljala blago v mesto. Pred dvema letoma so ga volkovi sneli.

— Maksim je s sočuvstvom pogledal možička in njegovo ženo, ter usul je svoje cekine na mizo.

pl. Kraszewski, sedaj pisatelj v Draždanih, porodil se je v 26. dan julija 1812 v Varšavi ter živel do 1863. leta v Poljske, nazadnje v Varšavi, kjer je uredoval „Gazetto Rodziennio“. Ker je za zadnjega poljskega ustanka bil na sumu, da podpira ustajo, ostavil je Varšavo, podal se v Draždaue in se ondu za stalno naselil. Kraszewski pripada liberalnej poljske narodnej stranki, ki ima v svojem programu nezavisnost Poljske v mejah do 1772. leta. Tako vsaj trdi obtožba, dočim Kraszewski pravi, da sedaj ni govora o Poljske za 1772. leta, ampak da gre sedaj jedino le za ohranitev poljske narodnosti.

Obtožba dalje trdi, da je v Kraszewski izpolnitev svojega političnega programa pričakoval od ugodne politične konstelacije, od gmotnega blagostanja svojih rojakov, od okrepčanja narodne samosvesti in narodne omike. Ta načela poudarjal je v vseh svojih spisih in romanih, katerih je nad 200 zvezkov. On ima mej svojimi rojaki veliko veljavo, kar se je pokazalo pri njegovem potovanju l. 1867. po Galiciji in po Poznanskem, še bolj pa pri večdnevnej petdesetletnici njegovega pisateljevanja leta 1879. v Krakovem.

Kraszewski imel je obširno korespondenco, zlasti zanimal se je za vojaške stvari in imel je najete dopisnike za spise vojaške vsebine. Mej temi dopisniki imata važno ulogo le soobtoženca Adler in Hentsch. Adler izročil je Kraszewskemu spise o mobilizaciji nemške vojske, o njenem železničnem transportu na zapadno državno mejo itd. Vir, iz katerega je Adler zajemal bil je Hentsch, umirovljen stotnik, ki je imel pristop v razne vojaške kroge, ter s prva dobival za ta dela po 20—30, pozneje 200 mark na mesec. L. 1879 sprl se je Adler s Kraszewskim in tedaj stopil je s slednjim v neposredno zvezo Hentsch, ter dobival za posebna dela 450 mark na mesec.

Po Adlerji in Hentschu dobljeno tvarino, odajal je Kraszewski — kakor trdi obtožba — inozemskim vladam: Franciji, Rusiji in Avstriji in sti prvi dve dobili po dve, zadnja pa jedno poročilo. Pri poročilih Francoske prizadeta sta oba Kraszewski in Hentsch, pri drugih aktih pa Hentsch sam.

Ko je navstal razpor mej Adlerjem in Kraszewskim, pretel je prvi, da vse ovadi. Kraszewski moral je zaradi tega plačevati molčarine, vsega vkupe 7000 mark. A s tem nezadovoljen, zahteval je Adler tudi od Hentscha molčarine. Ker pa slednji ničesa imel ni in tudi od Kraszewskega ni bilo več iztisniti, ovadil je Adler vse pruske vladni in ta je takoj prijel Kraszewskega in Hentscha in na podlagi zaseženega gradiva, mej katerim so tudi 4 pisma ruskega generala Feldmanna, pričela obtožba.

Konečna obravnava začela se je v ponedeljek, a poročila do sedaj so le kratka, ker se pri količkah važnej zadevi javna seja takoj premeni v tajno. O nadaljevanji in izidu bodemo še poročali.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 13. maja.

Nobena seja brez Schönererja. Včeraj je židovski zastopnik Černoviški, neki Wagner, katerega je Schönerer imenoval „ungebildeter Bengel“, nekako satisfakcijo zahteval. Wagner je prototip aro-

gantnega žida, ki je po svojem nesramnem obnašanju že davno zaslužil, da ga kdo pošteno okrca. Kadar govori kak slovanski poslanec, gotovo se ta Abrahamov sin postavlja pred govornika in se mu roga. Schönererja pa se ve da ne more trpeti, ker je vodja antisemitskega gibanja. Ko je Schönerer imel svoj imenitni govor, skušal ga je Wagner motiti, smeje se mu v lice; bilo je tedaj popolnem opravičeno, da ga je Schönerer krstil, kar je v resnici, „ungebildeter Bengel“.

Wagner se je potem potuhnil in se zmuznil iz dvorane, kakor z vodo polit psiček. Premišljeval je več dnij, kaj mu je storiti, kajti sekundante poslati Schönererju, se židovu ni varno zdelo. Konečno je v včerajšnji seji vprašal, je li Schönerer s svojim izrekom meril le na njega, ali tudi na druge poslance, ki so se tačas smejali. Po odgovoru bode vedel storiti, kar se spodobi.

Ker Schönererja ni bilo tačas pri seji, odgovoril je še le danes in bral neko notico iz „Czernowizer Ztg.“, v katerej se pripoveduje, da si je Wagner že sam napravil satisfakcijo, češ, da je na javnem mestu Schönererju dal mogočno zaušnico. Ker je to laž, zahteva Schönerer, naj pogumni g. Wagner s svojim podpisom prekliče omenjeno notico. Wagner ni vedel kaj odgovoriti in je še bolj smešen postal.

Pri tretjem branji zakona, s katerim se vladi dovoljuje, da vsako leto pol milijona goldinarjev potrosi za podporo deželno-kulturnih del, zlasti za osušenje močvirjev in regulovanje vodá, so levičarji proti glasovali. Ker desnica ni bila močno zastopana, menili so, da imajo levičarji večino. Predsednik pa naznani, da je zakon v 3. branji z večino vsprejet.

Vsled tega navstala je razburjenost mej levičarji in zahtevali so, naj se še enkrat glasuje in glasovi štejejo. Po opravljenem redu pa, kadar predsednik glasovanje konstatuje, se nikakor ne sme v drugič glasovati. Dr. Sturm pa se neče umiriti in trdi, da je večina bila na levici, čemur predsednik oporeka. Na to zapusté levičarji dvorano, a seja se brez njih nadaljuje. Saj ni toliko nepotrebne govoričenja in vsprejme se po kratkej debati v drugem branji zakon glede odpeljavanja planinskih vodá.

Levičarji postajajo res že smešni, ako pri tako malenkostnem povodu upotrebljajo skrajno orožje pasivitete.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. maja.

K generalnej debati k šestem poglavju obrtniškega reda v državnem zboru so se oglašili sledeči govorniki: za: Bacher, Bilinski, Chamieć, Adamek, Tonner, Mieroszowski, Wurm, Al. Liechtenstein, Suda, Hevera, Jahn in Wiesenburg, proti: Sax, Löblich, Mauthner, Ausspitz, Matscheko, Ehrlich, Hallwich, Peez, Schwab, Gomperz, Wolfrum, Plener in Exner.

„Narod. Listy“ vedó povedati, da se bodo sklical dalmatinski deželni zbor, 15. junija in deželni odbor je že dobil nalog izdelati načrt za-

grmu, in začel je lajati tako hudo, tako uporno, kakor bi čutil skritega sovražnika.

Zaman ga je žvižgajoč Maksim vabil k sebi. Bujan se je zaganjal v grm, vračal se ves razjarjen, in zopet tekal k grmu.

Ko se je Maksim naveličal klicati ga, prijel je za sabljo in pognal je konja naravnost proti grmu. Nekaj mož s pouzdigljenimi koli skočilo je k njemu in surov glas je zakričal:

— Doli s konja!

— Tu imaš! — rekel je Maksim, in udaril je onega, ki je bil najbližji.

Razbojnik se je opotekel.

— Ali še nemaš dosti! — nadaljeval je Maksim in hotel ga je drugi pot udariti s sabljo: pa sablja je zadela kol družega razbojnika in se prelomila.

— Ehe, pogledjte ga, oklep ima! Da, to je opričnik! Zgrabite živega! — zakričal je drug surov glas.

— In res je opričnik; — zaječal je drugi: — zdaj se bomo veselili ž njim!

— Aj, Hlopko! saj še ti imaš rad tako zabavo!

In to trenutje pali so vsi na Maksima in potegnili ga s konja.

(Dalje prih.)

kona o reorganizaciji občinske uprave in ljudskega šolstva.

Gališkemu deželnemu odboru se je naznailo, da je vlada se odločila deželni zbor sklicati sredi junija, da reši zadeve, ki so zaostale v prošlem zasedanju. Zborovanje deželnega zbora bode pa sedaj trajalo samo štirinajst dnij.

Mej Starčevičevci in hrvatsko nezavisno stranko navstal je razpor. „Svoboda“, Starčevičevcev organ, pravi, da mej narodno in nezavisno stranko ni nobenega razločka. Miškatović ali Mrzović, to je vse jedno. Nemaskirano postopanje narodne stranke je še manj nevarno kakor prikrito delovanje nezavisne, katera trdi, da se njen program skoraj nič ne loči od programa stranke prava in tako skuša preslepiti manj razsodne ljudi.

Vnanje države.

Mej škofom Mojsijem in srbsko vlado se je doseglo popolno sporazumljenje. Zasel bode izpraznjeni škofijski sedež v Negotinu, zdaj se pa začasno poda v Niš, dokler se za ta kraj ne imenuje nov škof, ter tam pričakuje kralja. Za Niš se kandidatuje Skopljski škof, Pajsije, za Šabac arhimandrit Ruvarac iz Gergetega.

Z veliko radovednostjo pričakujejo v Rimu pričetka obravnav v zbornici o železniški konvenciji, pri katerej bode imela nova italijanska vlada prestati prvo odločilno bitko. Vlada sili, da bi se ta stvar rešila, predno pojde parlament na poletne počitnice.

Kakor ve povedati „Kreuzzeitung“, je nemški cesar v sprejel demisijo Bismarcka od predsedništva pruskega ministerstva, ta vest pa še ni prav verjetna, kajti večkrat se je že kaj takega poročalo, pa se ni obistinilo.

Židovski listi silno žalujejo, da je umrl bivši turški veliki vezir, Midhad paša, in proslavljajo njegove zasluge in njegove reforme. Dozdaj so se še vedno tolažili, da ga še morda sultan kedaj pokliče na krmilo, da bode zdravil Turčijo in tlačil Slované. Zdaj pa Turčija nema nobenega več tako energičnega moža, kakor je bil Midhad, kateri bi jej mogel malo podaljšati življenje, ali vsaj v strahu držati slovanske narodnosti v Turčiji, če še kedaj posežejo po orožji. In to napravlja skrb slovanožrcem.

V angleške spodnje zbornice je predvčeraj začela se debata o Hichs-Beahovem grajalnem predlogu. Gladstone je zagovarjal akcijo angleške vlade in se ustavljal, da bi se skušalo uničiti Mahdija, ker to bi pomenjalo zopetno zavojevanje Sudana in konflikt z narodom, ki se bori za svobodo. Vlada sama priznava, da ima dolžnosti proti Gordonu in proti narodu, in jih bode tudi izpolnila.

Agence Havas potrjuje vest, da se je sklenil mir mej Franceijo in Kitajem v Thientsinu. Kina je priznala francoski protektorijat čez Tonking in Anam, in provincije Jünnan, Kuang Si in Kanton so se s posebno trgovinsko pogodbo odprle francoske trgovini. Mirovno pogodbo mora se ratifikovati kitajska cesarica. — Na Francoskem so skoraj vsi jako zadovoljni s to pogodbo, ki bode utrdila francoski vpliv v vzhodnej Aziji in dprla francoske trgovine nove pote. — Govori se, da se dva francoska polka sedaj kmalu vrmeta iz Tonkinga.

„Nord“, oficijozni list ruske vlade, piše, da naj bi se vlasti pri egiptovski konferenci potegnile za skupno evropsko akcijo v Egiptu in za skupno evropsko kontrolo. Anglija se temu tudi ne bode mogla ustavljati, ker je vedno priznava pravice evropskih držav v Egiptu. Glavni interes Anglije v Nilskeji deželi je svoboda in varnost Sueškega prekopu, to je pa tudi interes vse Evrope, in se bode pod garantijo Evrope še bolje varovalo, kakor pod varstvom Angleške same. Tudi turške vrhovne oblasti bi ne škodovala evropska kontrola, ker bi zabranila kakej posamičnej državi izmolzti Egipt in bi ga še bolj priklenila na Turčijo. „Nord“ sklepa, da bodo evropske vlasti pritrdile temu, kar se bosti dogovorili Francija in Anglija, ker se prva sedaj ravno tako poteguje za splošne evropske, kakor za svoje koristi.

Dopisi.

Z Dunaja 11. maja. [Izv. dop.] V zadnjem svojem dopisu storil sem poslancu Schönererju nekoliko krivice, katero moram danes poravnati. Vse to pride od tod, ker se človek zanaša na časnisko, često hudobno zavito govorico, in pa, ker po človeka ne pošljejo, da bi užival čast — sekundanta. Nekoliko dvomov sem bil izrekel o pogumu viteza Schönererja, ker bi bil zavoljo dvoboja preklical svoje parlamentno zavarovane, proti pokojnemu Giskri naperjene besede. Še „in flagranti“ sem mislil sam pri sebi: to je pa vender čudno, da mož z orjaško postavo, ki se ne boji samega železnega kancelarja Bismarcka, kateri se kakor Golijat obnaša proti semitu-Davidu in ima zmirom gorjačo v roci kot povodni mož, — on da bi tekel pred dvobojem! In glejte, menda uprav tisto uro, ko sem jaz sicer „bona fide“ pisal o strahopetem poslanci, stal je Schönerer v Neudörflu pri Dunajskem Novem mestu na robu večnega brezdna, ne-

— Tu imata revna človeka! — rekel je in prijel za duri, da bi odšel.

Gospodar in gospodinja pala sta k njegovim nogam.

— Milostljivi gospod, kdo si ti? Povej nama, kdo si? Za koga morava moliti.

— Ne molita za me, ampak za Maljuto Skuratova. In pa povejta mi, ali je še daleč do Rjazanske ceste.

Prav ta je, sokol ti naš, ta je Rjazanski pot. Mi živimo na križem potu. Tu naravnost drži Murumski, na levo Vladimirski in na desno pa Rjazanski pot! Pa ne hodi dalje sedaj, milostljivi gospod, pa še ob takem času; kajti na potu je nevarno. Glej, včeraj so razbojniki oropali več vozov. Zdaj pa še govoré, da so se prikazali Tatarji. Prenočuj pri nas, oče naš, sokol naš, Bog varuj, ne hodi dalje, nesreča morda ni daleč.

Pa Maksim ni hotel ostati v hiši, kjer so nedavno preklinjali njegovega očeta. Odjezdil je iskat družega prenočišča.

— Očka, — klicala sta za njim gospodar in gospodinja, — vrni se ljubeznjivi, poslušaj naju! Utegne te zadeti nesreča na tem potu.

Pa Maksim ni poslušal in jezdil je dalje.

Ni jezdil daleč, kar skoči Bujan k temnemu

brigaje se za to, če ga Reschauer pahne v to brezno, samo da reši in mašuje svojo čast! Bivši poslanec Reschauer je namreč svojih „Texteinschaltungen“ stališče proti Schönererju polotil se bil zagovarjati s tem, da je pred svojim odstopom v državni zbornici Schönererjevo izjavo imenoval „obrekovanje“. Schönerer, to zvedevši, pošlje sekundanta, advokatskega koncipijenta in slikarja, katerih pot od nemilega do nedragega je imel srečen uspeh, da je poziv prišel v prave roke. Poslanca Bareuther in Weitlof storila sta nadalje Reschauerju uslugo, da sta v njegovem imenu pritrčila v dvoboj na pištole na 25 korakov. V petek zjutraj pa so na imenovanem mestu kroglice letele trikrat sem pa tja, ali roke so se jima tresle, ali ka-li — do krvi ni hotelo priti. Pogumna moža sta si konečno podala roke, jaz pa sem le primoran poudarjati — Schönererjev dvobojni pogum. In pristaviti mi je, da je tistega jutra v skladanico Schönererjevih originalov prišlo novo — originalno poleno. Njegova je pač zasluga, da je ogerski „parlamentarni dvoboj“ tudi v Cislajtanijski poskusil svojo srečo. Morebiti je bode imel veliko, ker nevarnega se prvič ni pokazal, — če ne bodo sodniki kako drugače odločili.

Od Schönererja pa do severne železnice je le jeden korak. Z njegovim imenom je v tem vprašanju obilo zaslug zvezanih, katere mu radi ali neradi priznavati moramo. Jutri večer bode finančni minister dr. Dunajevski v železniškem odseku izrazil svojo misel o pogodbi s severno železnico; on je prevzel oficijalno brambo te sumničene, obdolžene in zatožene stranke, če se smemo tako izraziti, — kajti Levovski „Czas“ iznenadil nas je s trditvijo, da vlada ni bila dolžna, pogodbe postaviti pred državni zbor, da jo sodi. Trgovinski minister baron Pino je zadnjič molčal in tudi jutri mu se ne zdi zagovarjati nesrečni dogovor. Nekov list poroča, da se je baron Pino iz prvega početka že potezal za podržavljenje tega velepridnega podjetja. Žalibog, njegova dobra in izvestno opravičena misel imela je tako malo uspeha, kakor se je prvi poročevalec za to stroko v trgovskem ministerstvu, dvorni svetnik pl. Wittek zaman trudil, uveljaviti svoje nazore za podržavljenje severne železnice, katero pa sedaj v merodajnih krogih dobiva toliko prijateljev, da jih kmalu utegne biti — zadosti!

Iz Tolmina 8. maja. [Izviren dopis.] Rokodelsko bralno društvo priredilo je v 27. dan m. m. svojo prvo besedo, ki se je izvrstno obnesla. Predstavljala se je igra: I., II. in III. poglavje, potem pa „Mutec“. Vse gospice in gospodje, ki so nastopili v tej igri, igrali so tako vrlo, s toliko spretnostjo, da je vse občinstvo soglasno izražalo željo, da bi se nam kmalu zopet priredila jednaka zabava. V prvi igri treba posebno pohvaliti gospici Pagonovo in Cetertičevo, ki sti, čeravno prvokrat na odru, prav dobro igrali, izmej gospodov pa A. Devetaka (slugo), g. Fr. Pitameca (Vladimira) in gosp. Grželja (Kolinskega), ki so vsi igrali v občno pohvalo. A najbolj igral je mej vsemi gospodi g. Pagon, ki ima posebno nadarjenost za gledališče. — V drugi igri nastopili so gospica Pavlenčičeva in gg. Ivan Fon (Trdež), Kenda (France), Pavlenčič (sluga Luka) in Gabršček (dr. Skaza), vsi z najboljšim uspehom. Smeha in pohvale bilo je v izobilju. Razen gledališke predstave priredilo nam je rokodelsko bralno društvo tudi jako ubrano petje. Pevci pod vodstvom kapelnika g. A. Spačka peli so res dobro in prav hvaležni smo rokodelskemu bralnemu društvu za izvrstno zabavo in želimo, da bi se tako napredovalo, da bode naš trg še bolj oživel. Kakor človek potrebuje hrane, tako narod veselje, izobraženja. Za vse kar storite, hvaležen vam bode sedanji rod, hvaležni pa tudi znanjci. Živeli tedaj pevci! Živeli igralci! Na svidenje pri prihodnji besedi! — Tolminec.

Iz seje mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 13. maja.

Navzočnih je 26 mestnih odbornikov. Gospod župan Grasselli pozdravi novo vstopivše gospode odbornike in izraža upanje, da bodo s svojimi svežimi silami delovali na korist Ljubljanskemu mestu, ker je preverjen, da bode vsak izpolnoval svojo dolžnost. Zahvalivši se odstopivšim mestnim odbornikom, načelnikom in namestnikom raznih odsekov za njihovo delovanje, naznani, da sta Graški in Tržaški magistrat doposlala izvestje o delovanju l. 1883.

Prične se volitev podžupana. Skrutinatorja sta gg. odbornika Klein in Ledenik. Oddalo

se je 26 glasovnic. Gosp. V. Petričič dobil je 22, g. Kušar 1, g. Pakič 2 glasa, jedna glasovnica bila je nepopolna. G. Vaso Petričič, veletržec in mešan Ljubljanski izvoljen je tedaj podžupanom. Gosp. Petričič na vprašanje županovo izjavi, da mu je ta izvolitev v posebno čast in da se bode vedno prizadeval po svojih najboljših močeh storiti se vrednega izkazanega zaupanja. (Dobrokljici.)

Vrše se potem volitve v odseke:

I. Magistratni odsek: (Načelnik g. župan), gg. dr. vitez Bleiweis Karol, Pakič Mihael, Petričič Vaso, dr. Tavčar Ivan, Žužek Fran. — II. Personalni in pravni odsek: gg. dr. Dolenc Henrik, dr. Mosché Alfons, Murnik Ivan, dr. Papež Fran (namestnik), dr. Zarnik Valentin (načelnik). — III. Finančni odsek: gg. Bayer Alojzij (namestnik), Gogola Ivan, Hribar Ivan, Ledenik Alfred, Petričič Vaso (načelnik), Ravnihar Fran, dr. Tavčar Ivan. — IV. Stavbinski odsek: gg. Geba Josip, Murnik Janez (namestnik), Kollman Fran, Noll Srečko, Pakič Mihael, Tomek Josip, Žužek Fran (načelnik). — V. Odsek za uboge: (načelnik gospod župan), gg. Horak Janez, Klein Anton, Počivaunik Ivan, Škerbinc Jakob, Valentinčič Ignacij. — VI. Policijski odsek: gg. dr. vitez Bleiweis Karol (načelnik), dr. Derč Josip (namestnik), Gogola Ivan, Klein Anton, Ledenik Alfred, Noll Srečko, Škerbinc Jakob. — VII. Šolski odsek: gg. dr. Derč Josip (načelnik), dr. Dolenc Henrik, Gogola Ivan (namestnik), Ravnihar Fran, dr. Tavčar Ivan, Valentinčič Ignacij, dr. Zarnik Valentin. — VIII. Odsek za olupšavo mesta: Bayer Alojzij, dr. Dolenc Henrik, Hribar Ivan (načelnik), Kollman Fran, Kušar Josip, dr. Moše Alfons, dr. Papež Fran (namestnik), Tomek Josip.

I. Stalni zdravstveni svet: gosp. dr. Papež Fran. — II. Direktorij za mestni užitinski zakup: g. Klein Anton. — III. Vodovodni odsek: g. Petričič Vaso. — IV. Klavnični odsek: gg. Bayer Alojzij, dr. Derč Josip, Pakič Mihael. — Potem se seja sklene.

Domače stvari.

— (Requiem) za umrlo cesarico Marijo Ano bil je danes ob 10. uri v stolni cerkvi. Črno sv. mašo služil je stolni prošt g. Zupan z veliko asistenco. Navzočni so bili deželni predsednik, baron Winkler, z mnogimi c. kr. uradniki deželne vlade, finančne direkcije, prokurature, okrajnega glavarstva, pošte, cesarski svetnik, deželni odbornik g. Murnik, F. M. L. baron Reinaländer z mnogimi častniki, predsednik kupčijske zbornice, g. Kušar, mestni župan g. Grasselli, mestni odborniki, profesorji, učitelji, deputacija veteranskega društva in mnogo pobožnega občinstva.

— (Ljubljanskega škofa) čast je sedaj namenjena gospodu dru. Ivanu Kulavicu, dvornemu kaplanu, profesorju v Augustineji in častnemu kanoniku Ljubljanske stolne cerkve. Tako vsaj se čedalje določniše širi govorica, tako trdi tudi „Germania“. Če se te vesti uresniči, pozdravimo novo imenovanje v velikem veselju!

— (Deželni glavar g. grof Thurn) podaril je požarne brambi v Radovljici 100 gld.

— (G. Heinricher) Slovencem dobro znani predsednik Celjske okrožne sodnije, odpeljal se je na Dunaj, da se predstavi g. justičnemu ministru kot kompetent za predsedstvo Ljubljanske deželne sodnije. Ker g. Heinricher že 40 let služi, bi za njega bolj sodilo, da bi prosil za pokojnino, k kateri bi mu iz srca čestitali. Preseljevanje v Ljubljano pa bi utegnulo škoditi njegovemu zdravju in vzbujalo stare spomine na neke čudne dogodbe, ki še niso pozabljene.

— (Za zastavo „Savinjskega „Sokola“ v Mozirji) naročile so Savinjske Slovenke krasen trak iz fine bele svile, s primernim napisom in v pravem zlatu pletenimi črkami.

— (Za umetnike) v pesniji, glasbi in v vzornih umetnijah, kateri nemajo sredstev za napredovanje, razpisuje naučno ministerstvo na podstavi finančnega zakona z dne 8. aprila 1884 stipendije, katerih je prositi do 15. julija 1884 potom deželnih oblastev. Prošnje morajo v sebi imeti: 1. kako se je prošnik dosedaj vzobraževal in kako bi on za nadaljnje vzobraževanje rabil stipendij; 2. v kakšnih gmotnih razmerah da živi; 3. ima prošnik priložiti poskušnje svoje umetnosti, katere morajo biti vsaka posebej zaznamovane z imenom avtorjev.

— (V Varaždinu) so te dni prišli in deželni sodniki v Ljubljano poslali jako nevarnega cigana Alojzija Mayer-ja, rodom iz Gorice, katerega so zaradi umora in poskušene umora že dolgo iskali in ga še le zdaj dobili, ko je na magistratu v Varaždinu zahteval potni list na ime Engelbert Herzenberg. Mayer je v 28. dan junija 1879 v Cerkljah cigan Antona Raka ustrelil, v 10. dan novembra 1883 pa cigana Franca Breščaka na Homci obstrelil in smrtno ranil.

— (Mej Trstom, Opčino in Sežano) začne jutri voziti omnibus, ki bode vsak dan odhajal: Iz Trsta z borsinega trga popoldne ob 5 1/2 uri, ter bode ob 6 1/2 na Opčini, ob 7 1/2 v Sežani. Iz Sežane zjutraj ob 7 1/2, dospe na Opčino ob 8 1/4, v Trst ob 9 1/4 uri. Voznina iz Trsta do Opčine 50 kr., z Opčine v Sežano 50 kr., iz Trsta v Sežano 1 gld.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v prvem letošnjem četrtletju t. j. od 1. januarja do 31. marca 9873 novih zavarovanj za kapital 11,694 391 gld. 47 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 364.980 gld. 35 kr. Za škode se je izplačalo v tem času 102.293 gld. 11 kr. Denarni promet osrednje blagajnice znašal je 1,499.315 gld. 20 kr. in od bančnih kapitalij bilo je v tem času uloženi 201.830 gld. 81 kr. v 32 založnicah in 576.141 gld. 43 kr. izposojenih na hipoteke. Gasilne brizgalnice oddala je banka 5 občinam. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin in užitka postajajo čez dalje bolj priljubljena. Pristopilo jim je namreč do konca marca 1884 815 članov, ki so zavarovali užitkov in pokojnin za 127.259 gld 60 kr. in upisali ulog 623.621 gld. 34 kr. Zastopniška pokojninska zaloga imela je konec marca t. l. 42.757 gld. 65 kr. premoženja.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

London 14. maja. Spodnja zbornica zavrgla je Beach-ov grajalni votum s 303 proti 275 glasom. Parnellovci glasovali so proti vladi. V Woolwich-u našli so pri arsenalnem ozidju dva zaboja. V jednom bilo je štirideset netil, kakersna rabijo za užiganje smodnika, v drugem pa je bilo sedem funtov prstene tvarine. Zaboja bodo v arsenalu preiskali.

Razne vesti.

* (Podržavljenje dinamita) namerava ruska vlada, ker bi to bilo jedino sredstvo, izdelavanje in prodajo dinamita imeti pod nadzorstvom. Za dinamit proglasil bi se monopol, kakersen je pri nas za smodnik. Razen dinamita bi vse jednako tvarine, kakor nitroglicerina, kalipikrat itd. bile predmet monopola. Ker se ta misel splošno odobrava in se je bodo brzkone tudi druge države poprijele, navstalo bi s podržavljenjem dinamita nekako mejnarodno varstvo proti zlorabi dinamita in enakih tvarin.

* (Koliko se porabi papirja?) Po poročilih francoskih listov potrebuje na leto: Anglež 11 1/2, Amerikanec 10 1/4, Nemec 8, Francoz 7 1/2, Italijan in Avstrijec po 3 1/2, Španjec 1 1/2, Rus 1 funt, Meksikanec 2 funta papirja. Na vsej zemlji je 3985 papirnic, katere dogotove na leto 952 milijonov kilogramov papirja. Polovica potrebuje se za tisk, za časnik same 300 milijonov kilogramov.

* (Nova moda.) Pariški krogi, ki odločujejo vsakokratno modo, sklenili so, da se v bodoče udeležujejo plesnih zabav v rudečih frakih, da se tako razlikujejo od kletarjev in strežnikov, ki so navadno v črnih frakih. Dunajčanje pa neso pripoznali rudečih frakov, ampak najnovejša Dunajska moda je: moder (kaiserblau) frak, z zlatimi gumbi, golobje sive hlače, bela kravata in bel telovnik. V tem je pač dovolj razlike mimo črne obleke.

Poziv.

Ker imam še nekaj stroškov za prvo knjigo svojih „Skladeb“ poplačati, prisiljen sem, zaprositi vse p. n. gg. poverjenike, ki so imeli dobroto, prevzeti razprodavanje mojih „Skladeb“, da mi izvolijo priposlati eventualni iznos razprodanih knjig, one pa povrtni, katerih neso mogli razprodati.

Priznanje slovenskega in hrvatskega naroda spodbudilo me je, nadaljevati izdavanje mojih glasbotvorov brez presledka in po mogočnosti še tega leta obelodaniti drugo knjigo.

Da to zmorem, obračam se v novič na p. n. občinstvo s prošnjo, da bi, ozirajoč se na velike stroške izdavanja, poseglo po preostalej zalogi prve knjige.

Cena knjigi je pri meni 2 gld. 20 kr. (s poštarino), ki se nasproti velikemu obsegu jako nizka smatrati more.

V Karlovc (Hrvatskej) 8. maja 1884.

Fr. S. Vilhar,

P. n. gospodom članom „Glasbene Matice“.

Št. 58.

VABILO

občnemu zboru „Glasbene Matice“.

ki bode

v ponedeljek dne 19. maja 1884

ob 1/8. uri zvečer

v čitalnični dvorani.

Sporoč:

1. Ogovor predsednikov.
2. Tajnikovo poročilo o XI. društvenem letu.
3. Poročilo blagajnikovo o društvenem gospodarenju.
4. Posamičnih članov nasveti.
5. Volitev prvosednika in blagajnika ter še 18 odbornikov; odbornikov mora biti najmanj 12 Ljubljanskih (§. 10).

V Ljubljani, dne 5. maja 1884.

Fr. Ravnihar,
prvosednik.

F. Stegnar,
tajnik.

Javne dražbe.

17. maja: Relicijacija pos. Janeza Daniča, 4800 gld., v Kranji.
20. maja: 3. eks. držb. pos. Osvalda Olfatija iz Lj. poglavja, 1828 gld., in 15 gld., v Ratečah.

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. maja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	4	87
Oves,	3	25
Ajda,	5	20
Proso,	5	69
Koruz,	5	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	40
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Speh frišen	—	64
„ poven,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	64
Svinjsko	—	74
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	42
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	05
Slama,	1	87
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. maja	7. zjutraj	739.08 mm.	+13.6°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.68 mm.	+26.6°C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	736.72 mm.	+17.6°C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura +19.3°, za 5.4° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 14. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	70 kr.
Srebrna renta	81	30
Zlata renta	101	65
5% marcna renta	96	15
Akcije narodne banke	855	—
Kreditne akcije	320	80
London	121	70
Srebro	—	65 1/2
Napol.	—	73
C. kr. cekini	—	55
Nemške marke	59	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	60
Ogrska zlata renta 6%	122	55
„ „ 4%	92	70
„ papirna renta 5%	89	20
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	10
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	75
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217	—

Lovro Baš, c. kr. notar v Celji, in njegova soproga Ida, rojena Mihelj, naznanjata žalostnih src vsem prijateljem in znancem namesto vsakega posebnega oglasa, da jima je nemila smrt hčerice

Leonije

nocoj vzela.

V Celji, v 13. maja 1884.

(331)

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrečnega sočuvstva mej boleznijo in ob smrti najinega presrečno ljubljene sina, oziroma brata

EMILA SMUKAVCA,

absolviranega slušatelja na visokej šoli za obdelovanje zemlje in jednoletnega prostovoljca, za mnoge lepe vence in za mnogobrojno udeležitev pogrebne spreveda, čutivi si dolžni, izreči najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 14. maja 1884.

Marija Smukavec,
uradniška vdova,
mati.

Marija Smukavec,
sestra.

(334)

Vinski sodi

od 6—7 hektolitrov vsebine (329—1)

se jako po ceni prodajo.

Več se izve v Fr. Müllerjevem Annoncen-Bureau.

Ces. kr. izklj. privilegovani (306—5)

univerzalni prašek

se posebno priporoča vsem skrbnim gospodinjam zaradi vsestranske porabe pri hiši, kot odlično in posebno ceno sredstvo za otiranje, umivanje in snajenje.

Kemična tovarna, Wien, Brigittenau.

1 kilo zavitek praška za otiranje 20 kr., 1 kilo v kovinskih škatljicah la. Edelweiss 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri H. L. Wencel-nu. Prospekti in nakazila, kako rabiti, zastoj.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokazuje njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodeve bolezni. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glitam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročilo in pošiljavo pa jedino v lekarni Cristofletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni Jul. pl. Trunko, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—29)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Gospodičini

z naslovom „Upanje“ naznanjam, da sem Vaš cenjeni listek od 26. aprila še le 12. t. m. prejel, moj listek Vas čaka na omenjeni pošti. (332)

Umetne

(32—36)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Št. 2059.

(325—1)

Razpis.

Za nekatere prenapredbe v deželni prisilni delalnici v Ljubljani se razpisuje ponudbena obravnava do vstetega 23. maja 1884. l.

Preračunano je:

a) stavbeno delo na 1166 gl. 24 kr.
vštevši železnino z 492 „ 15 „
in kamnarsko delo z 4 „ 50 „

skupaj na 1662 gl. 89 kr.
b) steklenarsko delo na 32 „ 98 „
c) lončarsko delo na 140 „ — „
d) malarsko delo na 50 „ — „

To delo se bode oddalo proti plačilu po jednotnih cenah za dovršeno delo ali vse vkup jednemu samemu podvzetniku, ali pa vsako za-se po obitnih skupinah (a—d). Črtež, proračun in pogoji so na razgled v deželni dvorci v gospodskih ulicah št. 2 od 9. do 12. ure dopoldne v pisarni deželnega stavbenega urada ali v ekspeditu deželnega odbora.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 23. maja t. l. do 12. ure opoldne pri uložnem zapisniku deželnega odbora uložijo. Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene s sledečim napisom na zavitku: „Ponudba za ... delo pri predelavanju deželne prisilne delavnice v Ljubljani“. — Vsaki ponudbi se ima priložiti 10 % na jamčevina (vadium) za vsako vrsto dela postavljene svote, bodi si v gotovini, bodi si v knjižicah kranjske branilnice ali pa v avstrijskih državnih ali tem jednakovrednih papirjih. Vsak ponudnik ima v ponudbo izrečno postaviti, da pozna delo in vse črteže in pogoje ter da se tem pogojem pravokretno podvrže. V ponudbo je treba s številkami in besedami zapisati ponudne zneske v jednotnih cenah in za koliko odstotkov pod jednotno ceno se prevzame delo.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izbrati si po svoji volji podvzetnika brez ozira na cenejšo ponudbo, ali pa tudi po okolščinah obravnavo še jedenkrate razpisati.

Oziral se bode le na pismene, v določenem obroku uložene ponudbe.

LUD. WIDMAYER,

stavbeni in mizar
za hišno opravo,

Prodajalnica:
Na Bregu št. 10.

priporoča svojo veliko zalogo likane in lakirane

hišne oprave,

divane, garniture, matrace na peresih in žimnate matrace, vozičke za otroke, kaniše za okna

po jako nizkih cenah.

Tudi prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, stajbena in za hišno opravo. Poprave izvrši točno in dobro in po najnižjih cenah. Za mnoga naročila se priporoča

Ludovik Widmayer,

stavbeni in mizar za hišno opravo.

(319—2)

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizkeje ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodnej Tiskarni“ in pri Jan. Giontini-ju v Ljubljani

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal **

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

BUDIMSKA

RÁKÓCZY

grenőia,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtiji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (240—10)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.